

ROMANI cap 3

1 Care este deci întâietatea iudeului
sau care este folosul tăierii împrejur?

2 Oricum, sunt mari.

Și, mai întâi de toate, - prin faptul că lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu.

3 Și ce are a face dacă unii n-au crezut?

Necredința lor va nimici ea credințioșia lui Dumnezeu?

4 Nicidecum!

Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat,
și toți oamenii să fie găsiți mincinoși,

după cum este scris: „Ca să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale
și să ieși biruitor când vei fi judecat.”

5 Dar, dacă nelegiuirea noastră pune în lumină neprihănirea lui Dumnezeu, ce vom zice?

Nu cumva Dumnezeu este nedrept când Își dezlănțuie mânia? (Vorbesc în felul oamenilor.)

6 Nicidecum!

Pentru că, altfel, cum va judeca Dumnezeu lumea?

7 Și dacă, prin minciuna mea,
adevărul lui Dumnezeu strălucește și mai mult spre slava Lui,

de ce mai sunt eu însumi judecat ca păcătos?

8 Și de ce să nu facem răul - ca să vină bine din el,

cum pretind unii, - care ne vorbesc de rău,
că spunem noi?

Osânda acestor oameni este dreaptă.

9 Ce urmează atunci?

Suntem noi mai buni decât ei?

Nicidecum.

Fiindcă am dovedit că toți, - fie iudei,

- fie greci,

- sunt sub păcat,

10 după cum este scris: „Nu este niciun om neprihănit,
niciunul măcar.

11 Nu este niciunul care să aibă pricepere.

Nu este niciunul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu.

12 Toți s-au abătut și au ajuns niște netrebnici.

Nu este niciunul care să facă binele,
niciunul măcar.

13

Gâtlejul lor este un mormânt deschis;
se slujesc de limbile lor ca să înșele;
sub buze au venin de aspidă;
gura le este plină de blestem
și de amărăciune;
au picioarele grabnice să verse sânge;
prăpădul și pustiirea sunt pe drumul lor;
nu cunosc calea păcii;
frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lor.”

14

15

16

17

18

19

Știm însă că - tot ce spune Legea, - spune celor ce sunt sub Lege,
pentru ca orice gură să fie astupată,
și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu.
Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii,
deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.

20

21

Dar acum s-a arătat o neprihănire - pe care o dă Dumnezeu,
fără lege
- despre ea mărturisesc Legea și Prorocii -
și anume, neprihănirea - dată de Dumnezeu,
- care vine prin credința în Isus Hristos,
- pentru toți
-și peste toți cei ce cred în El.

22

23

- Nu este nicio deosebire.
Căci toți -au păcătuit
-și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

24

-Și sunt socotiți neprihăniți, -fără plată,
-prin harul Său,
-prin răscumpărarea -care este în Hristos Isus.

25

-Pe El, Dumnezeu L-a rânduit -mai dinainte
-să fie, -prin credința în sângele Lui,
-o jertfă de ispășire,

-ca să-Și arate neprihănirea Lui;
-căci trecuse cu vederea păcatele dinainte,

-în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;

26

-pentru ca, în vremea de acum,
-să-Și arate neprihănirea Lui -în așa fel, încât

-să fie neprihănit, -

-și totuși să socotească neprihănit - pe cel ce crede în Isus.

27 Unde este, dar, pricina de laudă?

S-a dus.

-Prin ce fel de lege? -A faptelor?

-Nu; -ci prin legea credinței.

28 Pentru că noi credem -că omul este socotit neprihănit -prin credință,

-fără faptele Legii.

29 Sau, poate, Dumnezeu -este numai Dumnezeul iudeilor?

-Nu este și al Neamurilor?

-Da, -este și al Neamurilor;

30 -deoarece Dumnezeu este Unul singur,

-și El va socoti neprihăniți,

-prin credință,

-pe cei tăiați împrejur,

-și tot prin credință

-și pe cei netăiați împrejur.

31 Deci prin credință desființăm noi Legea?

-Nicidecum.

-Dimpotrivă, -noi întărim Legea.